

tionalt strafferetligt samarbejde m.v., jf. pkt. 3.3 og 3.4, de forpligtelser, som følger af de nævnte bestemmelser i EU-svigskonventionen. Dette forudsætter dog, at Danmark ved ratifikationen afgiver erklæring vedrørende forbudet mod dobbelt strafforfølgning, jf. konventionens artikel 7, stk. 2 og 4, svarende til den erklæring, som blev afgivet ved ratifikationen af konventionen mellem De Europæiske Fællesskabers medlemsstater om forbud mod dobbelt strafforfølgning.

Der stilles på den baggrund ikke forslag om ændringer på dette område.

4. Bestikkelse

4.1. Første protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

Formålet med protokollen til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (første protokol), jf. *lovforslagets bilag 2*, er at styrke det strafferetlige samarbejde mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer medlemsstaternes tjenestemænd og fællesskabstjenestemænd, og som skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

Ved protokollen forpligter medlemsstaterne sig til at kriminalisere aktiv og passiv bestikkelse i forbindelse med svig med fællesskabsmidler, der involverer nationale tjenestemænd, herunder fra andre medlemsstater, og fællesskabstjenestemænd.

Artikel 1 indeholder bl.a. en definition af begreberne »tjenestemand«, »fællesskabstjenestemand« og »national tjenestemand«.

Ved begrebet »tjenestemand« forstås både fællesskabstjenestemand og national tjenestemand, herunder enhver tjenestemand fra en anden medlemsstat.

Begrebet »fællesskabstjenestemand« omfatter enhver, der har status som tjenestemand eller kontraktansat i henhold til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber eller ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber.

Endvidere omfattes enhver, som af medlemsstaterne eller af en offentlig eller privat institution er stillet til rådighed for De Europæiske Fællesskaber, og som dér udøver hverv svarende til de hverv, der udøves af tjenestemænd eller øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber.

Endelig sidestilles med fællesskabstjenestemænd medlemmer af de organer, der er oprettet i overensstemmelse med traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, samt personalet i disse organer, for så vidt vedtægten for tjenestemænd i de Europæiske Fællesskaber eller ansættelsesvilkårene for de øv-

rige ansatte i disse Fællesskaber ikke finder anvendelse på dem. Som eksempel kan nævnes Den Europæiske Investeringsbank, Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug.

Medlemmer af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Europa-Parlamentet, De Europæiske Fællesskabers Domstol og De Europæiske Fællesskabers Revisionsret omfattes ikke umiddelbart af definitionen af ordet »fællesskabstjenestemand«. Om denne personkreds er der imidlertid fastsat særlige regler i protokollens artikel 4, stk. 2, jf. nedenfor.

Ved udtrykket »national tjenestemand« forstås en tjenestemand eller anden person, der virker i offentlig tjeneste som defineret i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor personen varetager et sådant hverv, med henblik på anvendelse af den pågældende medlemsstats strafferet. Ved retsforfølgning i en medlemsstat, der involverer en tjenestemand i en anden medlemsstat, er den retsforfølgende medlemsstat dog kun forpligtet til at anvende definitionen af »national tjenestemand«, i det omfang denne definition er forenelig med dens nationale lovgivning.

I artikel 2 afgrænses den adfærd, der består i passiv bestikkelse, og som medlemsstaterne forpligtes til at gøre strafbar.

Som *passiv bestikkelse* betragtes det forhold, at en tjenestemand med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, anmoder om eller modtager fordele, uanset disses art, for sig selv eller tredjemand, eller tager imod et løfte herom, for i strid med sine officielle pligter at udføre eller undlade at udføre en handling, der er omfattet af vedkommendes hverv eller udøvelsen heraf, og som skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

I artikel 3 beskrives den adfærd, der består i aktiv bestikkelse, og som medlemsstaterne ligeledes forpligtes til at gøre strafbar.

Som *aktiv bestikkelse* anses det forhold, at en person med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, lover eller yder en tjenestemand en fordel, uanset dennes art, for tjenestemanden selv eller tredjemand, for at tjenestemanden i strid med sine officielle pligter foretager eller undlader at foretage en handling, der er omfattet af den pågældendes hverv eller udøvelsen heraf, og som skader eller vil kunne skade de Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

Artikel 4 indeholder bestemmelser om strafferetlig ligestilling af nationale tjenestemænd m.v. og fællesskabstjenestemænd m.v.

Efter bestemmelsens *stk. 1* skal straffebestemmelserne om svig med fællesskabsmidler, jf. EU-svigs-